

Petroviski glasnik

Szentpéterfai Hírmondó

Jesen, 2010.

List Hrvatske manjinske samouprave

XVII. jesen 3. broj

VISTI HRVATSKE MANJINSKE SAMOUPRAVE

Dragi Petrovišćani!

Članovi Hrvatske manjinske samouprave se zahvaljuju, da ste u tako lipom broju došli veljat 3. oktobra. To znači da je za sve vas važno, da smo Hrvati, važno je da očuvamo naš lipi materinski jezik, kulturu i naše stare navade. Mi ćemo se tarsit, da hrvatska čut i na dalje ostane vako čvrsta, kot je do sad bila i da sve to dalje nosimo, što je do sad Manjinska samouprava za selo dilala. Ovde bi rad izhasnovali priliku, da se zahvalimo Editi Horvath Pauković za to marljivo i teško dilo, što si je ona čez ova lita na se zela, da naša samouprava prez brige funkcionira. Zahvaljujemo se i Marici i Zoranu Vujčić, da su se lita dugo brinuli za Petroviski Glasnik. Ufamo se, da te nam i na dalje na pomoć bit.

Prosimo Vas, pomozite naše dilo s otim, da ćete se obarnut k nam ako imate kakovo dobro mišljenje ili pitanja, da još bolje budemo mogli služiti hrvatstvo našega rodnoga sela.

Ana Škrapić-Timar Rajmund Filipović Čaba Horvath Andraš Handler

Gornji vitar puše,
mlahavo je sunce.
Lišće pada s driva,
vrijeda dojt će zima.

SESVETE - MINDENSZENTEK

IZ SADRŽAJA:

Választási eredmények
Önkormányzat hírei str. 2

Alapítványi hírek str. 3

Óvodai és iskolai hírek

Visti iz čuvarnice
i školske visti str. 4-5

Szüreti felvonulás képekben

Targadbena povorka
u kipici str. 6-7

A forradalom eléri Szentpéterfát
str. 8

U kolo str. 10

A Ljubičica kórus hírei str. 11

Pozivnica / Meghívó
str. 12

Választási eredmények

A Helyi Választási Bizottság elnökének a feladata, hogy a 2010. október 3-i önkormányzati képviselő, polgármester, kisebbségi önkormányzati és a megyei közgyűlés választás eredményéről beszámoljon Önöknek.

A kislistás képviselőválasztás eredménye az alábbi:

A választópolgárok száma a névjegyzékben a szavazás befejezésekor: **847 fő**.

Szavazóként megjelentek száma: **658 fő**, azaz a megjelenés **77,68%**-os volt.

Érvénytelen szavazólapok száma: **16 db**

Érvényes szavazólapok száma: **642 db**

Érvényes szavazatok száma: **3476 db**, ami az alábbiak szerint oszlott meg:

1. Gargerné Horváth Gabriella	275 szavazat
2. Gerencsér Beáta	245 szavazat
3. Haklits Tamás Ambrus	326 szavazat
4. Hirschl Csaba	136 szavazat
5. Hirschl Péter	161 szavazat
6. Hoga Ferenc	112 szavazat
7. Hoósne Milisits Zsuzsa Erika	238 szavazat
8. Kohuth Miklós	371 szavazat
9. Palkovics Lajos	122 szavazat
10. Skrapitsné Jurasits Ágnes	282 szavazat
11. Takács Ferenc	466 szavazat
12. Temmel Emil	178 szavazat
13. Udvardi József	230 szavazat
14. Wágnerné Bodó Judit Katalin	334 szavazat

A lakosságszámhoz viszonyítva a megválasztható képviselők száma: **6 fő**

Szavazatszám alapján a megválasztott képviselők névsora a következő:

1. Takács Ferenc	(466/642)	72,5%
2. Kohuth Miklós	(371/642)	57,8%
3. Wágnerné Bodó Judit Katalin	(334/642)	52,0%
4. Haklits Tamás Ambrus	(326/642)	50,8%
5. Skrapitsné Jurasits Ágnes	(282/642)	43,9%
6. Gargerné Horváth Gabriella	(275/642)	42,8%

A polgármester-választás eredménye az alábbi:

A választópolgárok száma a névjegyzékben a szavazás befejezésekor: **847 fő**

Szavazóként megjelentek száma: **658 fő**

Érvénytelen szavazatok száma: **16 db**

ÖNKORMÁNYZAT HÍREI

Szentpéterfa Községi Önkormányzat képviselőtestülete 2010. október 18-án tartott alakuló ülésén megválasztotta alpolgármestereit, *Skrapitsné Jurasits Ágnes* és *Wágnerné Bodó Judit Katalin* képviselő asszonyok személyében. Valamint az Ügyrendi Bizottságának tagjait: *Kohuth Miklós*, *Takács Ferenc* képviselők és *Gerencsér Beáta* kultag személyében.

A Horvát Kisebbségi Önkormányzat 2010. október 16-án tartott alakuló ülésén *Timárné Skrapits Annát* elnöknek, *Filipovits Rajmundot* elnökhelyettesnek választotta.

Érvényes szavazatok száma: **642 db**, ami a következők szerint oszlott meg.

1. Kohuth Győző Viktor	330 db (330/642)	51,4%
2. Kohuth Miklós	312 db (312/642)	48,6%

Megválasztott polgármester: KOHUTH GYŐZŐ

A kisebbségi képviselőválasztás eredménye az alábbi:

(Itt kívánom tájékoztatásul elmondani, hogy ebben a névjegyzékben csak azok szerepeltek, akik horvát kisebbséghez tartozónak vallották magukat, ezért nem azonos a másik választási névjegyzékben szereplőkkel.)

A választópolgárok száma a névjegyzékben a szavazás befejezésekor: **529 fő**

Szavazóként megjelentek száma: **397 fő (397/529) 75,0%**

Az urnában lévő szavazólapok száma: **397 db**

Érvénytelen szavazólapok száma: **0 db**

Érvényes szavazólapok száma: **397 db**

Érvényes szavazatok száma: **1472**, ami a következők szerint oszlott meg.

1. Filipovits Rajmund	285 szavazat
2. Handler András	224 szavazat
3. Horváth Csaba	281 szavazat
4. Kohuth Győző Viktor	185 szavazat
5. Paukovitsné Horváth Edit	182 szavazat
6. Timárné Skrapits Anna	315 szavazat

A megválasztható kisebbségi képviselők száma: 4 fő, ők az alábbiak:

1. Timárné Skrapits Anna	315/397	79,3%
2. Filipovits Rajmund	285/397	71,8%
3. Horváth Csaba	281/397	70,8%
4. Handler András	224/397	56,4%

A megyei közgyűlési képviselőválasztás

eredménye az alábbi:

A választópolgárok száma a szavazás befejezésekor:

847 fő

Szavazóként megjelentek száma: **658 fő**

Az urnában lévő szavazólapok száma: **658 fő**

Érvénytelen szavazólapok száma: **23 fő**

Érvényes szavazatok száma: **635 db**, ami a következők szerint oszlott meg:

1. SZOLIDARITÁS	23 szavazat	23/635	4%
2. FIDESZ-KDNP	537 szavazat	537/635	84%
3. MSZP	51 szavazat	51/635	8%
4. JOBBIK	24 szavazat	24/635	4%

Ennyiben kívántam tájékoztatást adni a választás eredményéről, kérem annak tudomásulvételét.

Engedjék meg, hogy gratuláljak megválasztásukhoz, átadom megbízólevelüket, és az elkövetkezendő négy évben eredményes munkát kívánjak Önöknek.

Szentpéterfa, 2010. október 18.

Harangozó István
HVB elnöke

ALAPÍTVÁNYI HÍREK

KISTELEPÜLÉSEK SPORTBAJNOKSÁGA

Újabb versenyeken van túl a kistelepülések sportbajnoksága. Nyolc versenyszám után is őrzi községünk a 3. helyet.

Sportágak:

kispályás labdarúgás: 6. helyezés
kézilabda, férfi: 3. helyezés,
kézilabda, női: 5. helyezés
röplabda, férfi: 3. helyezés

Novemberben teke, decemberben pedig játékos sportvetélkedővel zárul a sorozat.

Köszönjük az eddigi részvételt, gratulálunk a sikerekhez, és természetesen várunk mindenkit a továbbiakban is!

INTEGRÁLT KÖZÖSSÉGI SZOLGÁLTATÓ TÉR KIALAKÍTÁSA

(Kultúrház felújítása, átalakítása, működtetése)

A Szentpéterfa Községért Alapítvány által elnyert pályázattal kapcsolatban új fejleményként elmondhatjuk, hogy az építési hatóságnál benyújtásra került az építési engedélyezési eljárás.

A pályázathoz kötelező közbeszerzési eljárás kiírása, lefolytatása, ennek előkészítése is folyik. A Közbeszerzési eljárásról szóló törvény 2010. szeptember 15-én változott, így szerencsére lehetőségünk van arra, hogy mi kérjünk ajánlatot attól az építetettől, akitől akarunk.

Ezért is hívtuk a helyi építési vállalkozókat egy tájékoztatóra, mely során a tervező nagy vonalakban tájékoztatta őket a tervezett bővítésről, átalakításról. A cél, hogy a vállalkozók létrehozzanak egy konzorciumot, melytől ajánlatot kérhet az alapítvány. A konzorcium még nem jött létre, megfelelő időben, kivitelezési tervek, árazatlan költségvetés birtokában a vállalkozók ismételten értesítve lesznek.

A több mint 2 éve indult pályázat sikeres lebonyolításának érdekében – a kuratórium egyhangú döntése szerint – továbbra is közösen szeretnénk dolgozni a kezdetektől aktívan részt vállaló *Kohuth Miklóssal*.

Végezetül köszönetet mondunk minden felvonulónak, segítőnek, a házak előtt kedveskedőknek, hogy hozzájárultak a SZÜRETI FELVONULÁS sikeres lebonyolításához.

a Szentpéterfa Községért Alapítvány kuratóriuma

Zahvaljujemo se svim, ki su se 10. oktobra na TARGADBENOJ POVORKI oblikli, pomagali, pred hižami nukali ili su se nek s nami skupa veselili. U ime svih nas moremo reč, da se to lipo sunčano otpodne jako dobro nagodalo, sve selo je skupa složilo, mladi i stari, dica i odraščeni. Prosimo sve Petrovišćane, neka i drugda daržu skupa, ne nek u veselju nek i pri drugi prilika i poteškoća. Vako će si naše selo očuvat dobar glas i ostat čemo vijeriti onim starim, ki su zaistinu bili gizdavi na to, da su PETROVIŠĆANI.

*Kuratorijum Zaklade
za Petrovo Selo*

ANYAKÖNYVI HÍREK VISTI IZ MATIČNE KNJIGE

2010. június-október

Községünk újszülött polgárai:

Kincses Zoltán és Teklits Borbála
első gyermeke: *Bence*
Skrapits Tamás és Skrapitsné
Szanyi Veronika második
gyermeke: *Helga*

Házasságkötés:

Molnár Zoltán és Kováts Eszter
Szabó László József és Haklits
Zsuzsanna
Teklits Tamás és Takács Mária
Veronika

Halálozás:

Horváth Alajosné, született
Németh Johanna
Skrapits Józsefné, született
Demetrovics Margit
Jurasits Ferenc
Krammer Jánosné, született
Geosits Erzsébet

5 éves házassági évforduló:

Timár József és Skrapits Anna
Veszlovits István és Dibáczai Ágnes

VISTI ČUVARNICE I ŠKOLE ÓVODAI ÉS ISKOLAI HÍREK

Óvodai hírek – Visti iz čuvarnice

- A nyári karbantartási szünetet követően augusztus 16-án kezdtük meg újból a munkát az óvodában. Az intézményben a nyár folyamán az alábbi felújítási-karbantartási munkákra került sor: megtörtént az épület teljes belső festése, illetve a nagycsoport padlózatára új szalagparketta került.
- Intézményünk egy jelentős szervezeti átalakuláson ment keresztül, hiszen 2010. augusztus 1-jétől összevonásra került az óvoda és az általános iskola, s egy ún. közös igazgatású közoktatási intézmény lettünk; így az összevonást követően az új intézmény neve: Szentpéterfai Horvát – Magyar Kétnyelvű Általános Iskola és Óvoda Közös Igazgatású Közoktatási Intézmény lett.
- Az új nevelési évet 32 fős gyermeklétszámmal kezdtük meg, amely várhatóan még ebben az évben két fővel gyarapodik.
- Október 5-én tartottuk meg a szokásos év eleji szülői értekezletet, amelyen megválasztásra kerültek a Szülői Közösség új tagjai.
- Az október 10-i szüreti felvonuláson az óvodás gyermekek is szép számmal vettek részt, a számukra – szülők által – feldíszített traktoron.
- Az EON által előre bejelentett november 4-5-ei áramszünet miatt az óvoda nyitva tartása a következőképpen alakul: 4-én 13 óráig lesz a nyitva tartás, 5-én pedig nevelés nélküli munkanap lesz. E két napon – az áramszünet miatt – egyáltalán nem lesz fűtési, illetve világítási lehetőség az intézményben.
- November 14-én kerül megrendezésre az Idősek Napja alkalmából szervezett délután, ahol óvodás gyermekeink is köszöntik a megjelent nagyszülőket.

- Logopédusunk az új nevelési évben megkezdte a fejlesztő munkát az arra rászoruló gyermekekkel. Heti egy alkalommal, három csoportban végzi a fejlesztést.
- A Mikulás az idén december 3-án (pénteken) érkezik meg az óvodába.
- Karácsonyváras előreláthatóan december 22-én lesz.
- Čuvarnica je 16. augustuša nanovič otpadla svoja vrata pred malom dicom, kadi se u liti čudašto obnovilo: iznutar su sve isfarbali, a u sobi velike grupe su izminuli parkete.
- Od 1. augustuša 2010. lita je čuvarnica i škola nastala jedna ustanova (intézmény) pod imenom: Hrvatska-madžarska dvojezična osnovna škola i vrtić – Petrovo Selo (vrtić = čuvarnica).
- U jesen su 32 dice upisali u čuvarnicu, a kasnije još dvoj dice čekamo.
- 5. oktobra smo obdaržali parvi roditeljski sastanak, kadi su se izbrali novi člani Roditeljske zajednice.
- 10. oktobra na targadbenoj povorki su i naša dica veselo sidila na traktoru s roditelji skupa.
- 4-5. novembra neće bit u selu struje (áram), zato će 4-oga, u četartak do 13.00 uri bit otparta čuvarnica, a 5-oga, u petak ćemo zaparti bit, kad se ne more kurit pak svitit.
- 14. novembra će bit Dan starih u kulturnom domu, kadi te - kot svako lito - i naša dica pozdravit s malim programom majke i dide.
- U tajdnu jednoč, u tri grupa se i ovo lito zabavlja logopedica s onom dicom, za koje je to potribno.
- Mikula će 3. decembra, u petak dojt k našoj dici.
- Božićno svečevanje ćemo 22. decembra, u sridu imat.

Hoósné Milisits Zsuzsa

ISKOLAI HÍREK – ŠKOLSKE VISTI

Az új tanévet az óvodával közös intézményként kezdtük meg. Reméljük, hogy a közös munka gyümölcsöző lesz. Ez azonban nagyon sok adminisztrációt is ad, a kötelező dokumentumok (SZMSZ, Házirend, IMIP, Pedagógiai Program) átdolgozásával elkészültünk, a jóváhagyásuk folyamatos.

A tanév megindulásával egymást érték a különböző rendezvények, versenyek.

Szeptemberben beindultak a szakörök (népi tánc, énekkar, informatika, angol, tambura, tömegsport).

Szeptember 27-én megtartottuk az első szülői értekezletet is.

Tanulóink nagy számban öltöztek be és vonultak fel a szüreti programon.

A 7. és 8. osztályosok rendhagyó fizika és rajz óra keretében megtekintették a Székesegyházban az ingakísérletet, majd utána a Püspökvárat.

Az 1956-os műsoron a Faluházban a 8. osztályosok szerepeltek.

A 8. osztályosok a középiskolai nyílt napokon ismerkedhetnek a megye középiskoláival.

A tanév megkezdésével elkezdődtek a versenyek is. Több sportversenyen jártak már tanulóink, különböző sikerrel. Ezek a versenyek több fordulásak, ezért a végeredmény majd később derül ki.

A megyei közlekedési versenyen iskolánk csapata az előkelő 3. helyet érte el. Gratulálunk a csapatnak: *Haklits Anna, Gaál Ádám és Garger Róbert*.

A Nakovich Szépkiejtési és Szavalóversenyen Kópházán éppen a ténvben 70 induló volt. Eredményeink: *Handler Danica* 2. hely, *Schlaffer Daniella* 2. hely, *Papp Laura* 2. hely, *Iszak Zsófia* 3. hely, *Garger Martin* 3. hely, *Sipos Dominik* 3. hely.

Novo školsko lito smo s čuvarnicom skupa začeli, kot jedna ustanova (intézmény). Istina, da s ovim jako

čuda administracije imamo, al ufamo se, da će naše skupno dilo uspešno (sikeres) bit.

Od septembra su se i otpodne začela zanimanja, tako da su školari imali mogućnosti, da se upišu na tanac, jačenje, informatiku, engliški jezik, tambure i šport. 27. septembra smo obdaržali parvi skupni roditeljski sastanak.

10. oktobra su i školska dica u velikom broju bila nazočna na targadbenoj povorki.

Školari 7. i 8. razreda su bili u Sambatelju, kadi su pogledali Biškupski grad i crikvu.

Školari 8. razreda su bili odgovorni za program 22. oktobra, u kojem su se spomenuli od herojev 1956. lita.

Školari 8. razreda su se upoznali s dilom one sridnje škole u Sambatelju, kadi bi se rad dalje vučili.

Od početka školskoga lita naši školari spolon idu na naticanja (verseny). Većkrat su bili na športskom naticanju, a na prometnom naticanju (közlekedési verseny) su zgotovili na 3. mistu. Na naticanju Naković u Koljnofu su isto šikana bila naša dica.

Paukovitsné Horváth Edit

RAZGLEDNICA IZ PETROVOG SELA

Dragi prijatelju,

Da li se sjećaš mog malog sela? U čvoru između mađarskih i austrijskih granica, u „pinčenoj dragi”. Pjesmu možda još znaš, koju smo na mom rođendanju pjevali. A sjećaš li se ljetne nedelje, kada smo se kupali na Pinki? Dečki su igrali futbol a mi poslušali muziku.

Puno godina je prošlo, moras ponovo doći. Da li ćeš poznati moje selo? Zaista je mnogo novih kuća, je i kanalizacija i čistirna na vodu, ali na Pinki se više ne pliva. Zapravo nigdje se niti ne može kupati. Svi odlaze nekamo dalje možda u Grad-Güssing. Taj ti je sada jako blizu, idemo na Šerešlak, jer više nismo zatvoreni. Slobodno možeš ići i u Gorice, koje su uzeli našima a stari didi i majke je već nikada nisu vidjeli.

Čini mi se da je uvijek nekako tiho: niti u jedinoj krčmi se više ne pjeva, i naš presno ne postoji više. Niti na proslavu imendana ne možeš doći bez poziva. Ali zato su ogromno-bogate svadbe.

Škole jesu dvije, ta stara se vratila crkvi, ali djece je premalo a hrvatski niti ne govori. Riječ naša ljepa materinska je ostala u pjesmama u crkvi, bojim se ne već na dugo.

Ne moraš se bojati više niti vojnika, otišli su. Stara kasarna okružena s visokim jelkama bi nudila velike mogućnosti, ali ona se raspada. Kažu da nisu novci. Čini mi se da je uspješan Pinka-aeroport, ali i on nema to jednostavno. Kada već sakupi sve dozvole, netko se sjeti da će možda bit buka.

Na biciklu obiđeš daleko široki kraj. Možeš do Kujketa preko šume, još je ostalo nešto iz puta što su napravili za TSZ, možda se ne ubiješ. Na biciklu je bolje po austrijskoj strani: tamo je put odličan i između kukuruznog polja. 20 i nešto godina je brzo otišlo, do velikih promjena je došlo između ljudi: svi vole ljepo ostati doma a ne brinuti se što je okolo njih. Imamo kabel TV i novu asfaltiranu cestu prema Šerešlaku koju su zaboravili završiti Austrijanci. Možda nas ne volu... Nedostaje mi WIFI i slastičarna. A je bolje ako ostanem zdrav: aspirin si ne kupiš, a liječnik ne voli bolesnike.

Krajina je prekrasna. Kiša pada, sunce sviti samo od sebe, ne stoji novaca. Čak i polje većinom netko obrađiva.

Javiš se kada dolaziš? Čekam Te na uglu u Šerešlaku ispred općine. Tvoja stara prijateljica iz „vugarskog” Gradišća

Klara Filipovits

Prag, 6. august 2010.

VÖRÖSKERESZT

2010. szeptember 14-én volt véradás. Tizennégyen vettek részt a véradáson.

A véradóknévsora: *Kohuth Miklós, Henits Zsoltné, Horváth Krisztián, Handler András, Lantosné Kurcz Anna, Piry György, Pipics Szilvia, Haklits Tamás, Skrapits Péter, Pártli Péter, Jurasits Zoltán, Závodi Péter, Pipics Hajnalka, Filipovits Róbert*.

A következő véradás várhatóan december közepén lesz, pontos dátumát még nem tudjuk.

Köszönet a véradásért, és itt szeretnénk megköszönni azoknak a véradóknak, akik az 500 Ft-os vásárlási utalványt odaadják a Vöröskeresztnek, hisz ebből tudjuk finanszírozni a megvendéglést véradásakor.

A Vöröskereszt-tagdíjak szedése folyamatban van, aktív dolgozóknak 600 Ft, nyugdíjasoknak és diákoknak 300 Ft a tagdíj. Aki Vöröskeresztes tag szeretne lenni, szívesen látjuk sorainkban.

November 14-ére tervezzük az „Idősek Napja” megrendezését, kérjük a tagságot, hogy a rendezvény lebonyolításához a szokásos módon járuljanak hozzá, és a segítségre is számítunk a rendezvényen.

SZÜRETI FELVONULÁS KÉPEKBEN

TARGADBENA POVORKA U KIPICI

A fiataljaink elhagytak minket

Az 1956-os magyar forradalomnak különös a jelentése számomra, de nem az esemény tényleges emlékei miatt. Csak kéthónapos voltam, amikor a forradalom elkezdődött Budapesten, és négyhónapos, amikor a családom elhagyta Magyarországot. Amit a forradalomról tudok, a kollektív emlékekből és azokból a történetekből származik, melyeket a szüleim meséltek, illetve a rokonok, akik az Egyesült Államokba emigráltak. A szűk családom New York City Yorkville körzetében telepedett le, a rokonok és a tágabb család Pennsylvániában, New Jersey-ben, Illionisban, Ausztriában, Németországban, Kanadában, Belgiumban és Ausztráliában. Bár a családok mérföldekre elszeparálódtak Szentpéterfától, a közösség nagy része a mai napig szoros kapcsolatban maradt egymással, és úgy hiszem, hogy ez annak köszönhető, hogy megosztották örömeiket és bánatukat az együtt töltött éveik során Szentpéterfán.

A forradalom előtti évek

A kommunizmus időszaka Magyarországon 1946-ban kezdődött, a magyarok és a Római Katolikus Egyház elleni brutalitással és elnyomással jellemezhető. A kommunisták megbélyegeztek bárkit a fasizmus és monarchizmus címkéjével, és üldözték, aki nem támogatta őket. *Mindszenty József* (1892–1975) volt a Római Katolikus Egyház feje Magyarországon, és mint bíboros rendíthetetlen támogatója volt az egyház szabadságának és bírálója a kommunizmusnak, illetve az országában folyó brutális sztálinista zaklatásnak, üldözésnek. Kínózták és életfogytiglani börtönrre ítélték 1949-ben. *Meszlényi Zoltán* (1892–1951) püspök lépett a helyébe, aki *Mindszenty* bíboros egyik asszisztense volt, és átvette az Egyház vezetését 1950-ben, folytatva prédikációit az egyházközösségnek arról, hogy maradjanak hűségesek az Egyházhoz, és tartsanak ki *Mindszenty* bíboros kérésére. Ezért *Meszlényi* püspököt munkatáborba szállították Kistarcsára, ahol kínózták és halálra kínózták a cellájában. Országszerte sok papot hasonlóképpen zaklattak, kínóztak és őrizetbe vettek.

A magyarok elnyomása és a velük szemben elkövetett sérelem 1950 és 1953 között történt, amikor körülbelül 2 500 családot, majdnem 10 000 ártatlan magyart kényszerítettek ki otthonukból, és munkatáborokba deportálták őket tárgyalás és ítélet nélkül. A kihallgatásokat, vallatásokat az utált ÁVO (Magyar Államrendőrség Államvédelmi Osztálya) kegyetlenül végezte. Szentpéterfán sok család szenvedett közvetlenül, másokat pedig deportáltak az országban felállított, kommunisták által vezetett munkatáborok egyikébe. Szentpéterfai családokat a hortobágyi munkatáborok egyikébe küldték, mint a *Kurcz* (*Juhasevi*), a *Borhi* (*Borhijovi*) és a *Skrapits* (*Krčmarovi*) családot. Még 1953-ban, a szabadulásuk után sem térhettek vissza rögtön falujukba, volt aki addig nem tért vissza, míg a forradalom zajlott.

Más szentpéterfai családnak is volt az összeütközése az ÁVO-val. Az édesanyám nagybátyját, aki tanár volt, a hatóság arra kényszerítette, hogy politikát tanítson és ne tegyen említést Istenről. Ezt ő visszautasította, végül félelmében átszökött az osztrák határon, majd később Amerikába emigrált. Távozása azonban bajba sodorta azokat, akiket maga mögött hagyott. Az édesanyámat, az édesapámat és a dédmamámat is kihallgatta az ÁVO. Azt akarták tudni, hogy a családom tudott-e az ő határátlépési tervéről, mert az erről való tudomás is szigorúan büntetendő bűn. A dédmamámat, *Filipovits Rózát* megverték. Az édesanyám szemét bekötötték és megfenyegették, hogy leövik, ha nem vallja be, amit tudott; és az édesapámat a katonai barakkban, az úgynevezett laktanyában hallgatták ki az Alkotmány utcában, ahol keményen bántak vele, habár ő sosem mondta el, mit is tettek vele akkor. Az ilyen történetek nem szokatlanok, a legtöbben inkább elfelejtjenék. Sok falubeli szenvedett hasonlóképpen az ÁVO miatt.

A forradalom kezdetét veszi Budapesten

1956. október 23-án, kedd délután a diákok Budapesten elkezdtek gyülekezni *Bern József* szobránál. Verseket szavaltak és kiáltványokat fogalmaztak meg a szabadságért. Később *Vesey Péter*, az Írószövetség vezetője kiáltványt olvasott fel a tömegnek, amely körülbelül 20 000 embert számlált. A tömeg elkezdte szavalni *Petőfi Sándor* Nemzeti dal-ját, melyet a kommunista hatóság betiltott. Ezt a verset olvasta fel *Petőfi* az 1848-as forradalom kezdetén. Mire *Petőfi* végzett a vers felolvasásával a tömeg a refrént skandálva elkezdett vonulni a városon keresztül. 1956-ban a tömeg ezt hasonlóan skandálta: „*Esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!*”

Valaki a kivágta a közelben loboó magyar zászlóból a kommunista csillagot, és ez lett az új forradalom szimbóluma. A tüntetők tömege elvonult a Parlament épületéhez, ahol estére már több mint 200 000 ember gyűlt össze.

A forradalom gyorsan tovaterjedt egész Magyarországon. Emberek ezrei fegyverezték fel magukat, hogy harcoljanak az ÁVO és a szovjet csapatok ellen. A politikai foglyokat a forradalmárok szabadon bocsátották. Faluról falura a magyar katonák elhagyták barakkjaikat, és az esetek többségében csatlakoztak a szabadságért harcolókhöz. *Mindszenty* bíborost szabadon engedték, aki Budapestre utazott.

A forradalom előli Szentpéterfát

Jány Imre (*Štandarov*) és barátai diákok voltak Szentpéterfán ez idő alatt. Visszaemlékszik, hogy a magyar katonák a kommunista seregben szolgálva a Jagarovi laktanyában voltak elszállásolva, a Kossuth Lajos utcában. A katonák mikor a forradalom szele elérte Szentpéterfát, elhagyták a barakkjukat és szimbolikusan kifordították a karszalagjukat, elrejtették a kommunista csillagot, hogy csak a nemzeti színek, piros, fehér, zöld látszódnak. Nyitva hagyták a barakkot azoknak, akik fel akarták fegyverezni magukat. A katonák a néppel voltak.

A diákok összegyűltek a Szent István-kápolna előtt. Nyilatkozatokkal erősítették meg az új szabadságukat, és néhány olyan verssel, amelyeket Budapesten szavaltak. A diákok között volt *Szoldatis Ferenc* (*Rumpljinov*), *Jurasits Péter* (*Šinčev*), *Sákovits István* (*Jandrin*), *Jány Imre* (*Štandarov*), *Harangozó Ferenc* (*Hiršov*) és *Tekliás Ágoston* (*Gazdin*). Ujjongás tört ki a faluban annak reményében, hogy a kommunizmus elnyomása végül megszűnhet. Felvillant a remény, hogy a népnek most lehet egy kormánya, amely valóban képviseli az érdekeiket. A diákok egy része bement az iskolába, és a Szent Keresztet, a Római Katolikus Egyház szimbólumát visszahelyezték a közintézményekre és az osztálytermekbe. Ezután a tömeg, mely már 60 vagy 70 főre nőtt, dél felé vonult egy menetben a Kossuth Lajos utcán. Innen ellentmondást nem tűrően lépték át a magyar határt Ausztriánál. A tüntetők vallásos és magyar patrióta dalokat énekeltek, amikor beléptek az ausztriai faluba, Moschendorfbba, ahol éljenzésekkel és jókívánságokkal üdvözölték őket. Majd a körmenet észak felé folytatódott, Gassba. Végül a tüntetők visszafelé vették útjukat Szentpéterfára, és a Pinka-hídon keresztül a régi Hujcarovi házhoz.

Eldöntötték, hogy a szabadság kinyilvánítása után az első dolguk az lesz, hogy visszatérjen a *Skrapits* család a falujukba. A Hortobágyról történő 1953-as szabadulásuk óta, ők voltak az utolsó család, amelyet a kommunista hatóságok megakadályoztak abban, hogy visszatérhessenek. *Szoldatis Alfonz* és *Bangó László* Szombathelyről biztonságban visszakísérték a *Skrapits* családot Szentpéterfára.

A következmény

A forradalom rövid életű volt, és november 4-én a szovjet hadsereg megszállta Magyarországot 17 hadosztállal. A szovjetek megtámadták Budapestet, és november 10-ére az ország nagy részét elvették. Magyarok tízezreit száműzték a Szovjetunióba, akikről többé nem hallottak.

New Yorkban egy magyar menekült, november 18-án felmászott a Szabadság-szoborra és kitűzte a piros, fehér, zöld magyar zászlót az amerikai zászló mellé a fáklýára, amelyet a nőként ábrázolt Szabadság tart a magasban. A szobor talapzatán egy fehér transzparens volt, melyre a következő volt írva: „Állítsuk meg a népiást. Mentünk meg Magyarországot.”

Ausztriában, Bécsben az emberek betörték a kommunista párt főhadiszállására. Belgiumban 500 diák kiabált antikommunista szlogeneket, felvonultak az utcákon, hogy szolidaritást vállaljanak a magyarokkal. Franciaországban százak magyar zászlókkal vonultak és kommunista újságokat égettek el. Olaszországban miséket tartottak a magyar felkelőkért. Oslóban norvégok tízezrei vonultak fel békésen, gyertyafényes körmenetben, és Berlinben legrazták gyűltek össze egy antikommunista nagygyűlésre a városházán. Habár *Eisenhower* kormánya és az Egyesült Államok a forradalomra buzdítottak, ennek ellenére a szabadságért harcoló magyarok semmilyen katonai segítségben nem részesültek. Ehelyett a szimpatizáló nemzetek felajánlották országaikat hazaként. Az Egyesült Királyság és Franciaország korlátlan számú menekültet, az Egyesült Államok 5000 menekültet fogadott be. Legalább hét másik nemzet ajánlotta fel segítségét. A formalitásokat kerülve repülőgépek és vonatok szállították a menekülteket a célállomásaikra.

Félve a megtorlástól, Szentpéterfán, az összes diák, aki részt vett a falusi tüntetésen végül átlépte Ausztriánál a határt. Novembertől januárig a faluban mindennap az volt a fő téma, mely családok menekültek el előző éjjel. A becslések szerint e rövid három hónap alatt majdnem a falu fele átlépte a határt Ausztriánál.

1957 január végén a kétségbeesett *Karlovits Vince*, Szentpéterfa közkedvelt plébánosa körültekintett a hívekre a vasárnapi mise kezdetén, és látva a sok üres helyet a templomban, könnyeivel küszködve szomorúan mondta:

„*A fiataljaink elhagytak minket.*”

Steve Geosits

Szentpéterfa 1956 alatt

Őszi egyveleg, azaz tarka-barka egyházi hírek

A legutolsó, nyári lapszám óta az akkor még virágzó, zöldellő növények elsárgultak, lehullottak, de talán az elmúlt időszak emlékei nem sárgultak meg, s még elevenen élnek. Ezekből elevenítsünk fel párat időrendben:

Július 11-17. között a zala megyei Csesztregen volt az idei Imatábor gyermekek számára, amelyen idén Szentpéterfáról is többen részt vettek. A tábor során volt idő a közös imára, beszélgetésekre, játékokra, lubickolásra, kézműveskedésre, éneklésre, barátságokra.

Kétszer próbálkoztunk a szokásos ministráns, hittanos biciklútra az osztrák Burgba. Az idő nem volt kedvező, de hála a segítő szülőknek, tanároknak a gyerekek nem maradtak élmény nélkül.

Augusztus 1-7. között a Nemzetközi Ministráns Találkozóra községünkben 12 fiú ministráns juthatott el külföldi adományból. Az esemény során alkalom nyílt Assisi, San Marino, Maranello és Róma felfedezésére. A Szent Péter téren XVI. Benedek pápa magyarul is köszöntötte a jelenlévőket, és áldását adta rájuk és családjukra. A híres római templomok, ókori épületek bejárása mellett az augusztusi melegben a hűsítő hullámzó tengerpartot sem lehetett kihagyni.

Augusztus 9-én közel százán zarándokoltunk el a plébániához tartozó horvát falvakból a Vándor Szűzanya szobrához Klingebachba (Klimpuh), ahol az ünnepi szentmisén Hirschl József plébános először lelki táplálékkal, majd utána Dr. Geosits István plébánonnal a zarándokok testi táplálásáról is gondoskodtak. Köszönjük a jószágukat!

Augusztus utolsó hetében két ellentétes irányba indultak zarándokok. Egyrészt a szokásos gyalogos zarándoklatra Mariazellbe, másrészt a nardaiakkal együtt egy erdélyi buszos körutazásra nyílt lehetőség. Míg Erdélyben a szokásosnál sokkal jobb, napos idő fogadta a zarándokokat, addig a gyalogosoknak sokszor kellett esővel, széllel megküzdeniük Ausztriában. De mindkét úton lévőket a Jó Isten kísérte, hogy célba, majd szerencsésen hazaérjenek.

Szeptemberben megkezdődött az új tanév. Kérem a kedves Szülők segítő együttműködését a jövőben is, hogy ezek a diákok, gyermekeik a testi és tudásbeli növekedés mellett lelkiükben se maradjanak le. Ezt segíti a rendszeres szentmise, napi imádság, közös családi beszélgetések, rendezett szentségi élet (szentgyónás, szentáldozás), és természetesen a jó példaadás.

Szeptember 25-én a Körmenten az Egyházmegyei Métabajnokságon, a plébániánk középiskolás csapata magabiztosan szerezték meg az első helyet. Gratulálunk nekik! A csapat tagjai voltak: Gaál Richárd, ifj. Haklits Tamás, Horváth Borisz, Iszak Benjámín, Kurcz Martin, Palkovics Anikó, Palkovics Klaudia, Skrapits Alex, ifj. Temmel Péter, Wágner Márton.

Október 15-16-án községünk is bekapcsolódott az Európai Unió által meghirdetett „72 óra kompromisszumok nélkül” elnevezésű programba. Ennek keretében Skrapits Péter vezetésével a bevezető út 6 km-es szakaszán mindkét oldalon az autósok által eldobált szemeteket szedték össze az iskolások, majd a temető környékén a felelőtlenül eldobált, kiszórt dolgokat szintén zsákokba gyűjtötték. A konténernél a Minden-szentek előtt keletkező zöldhulladékot válogatták és komposztálták, faleveleket gereblyéztek az iskola, a plébánia és egyedülálló idősök udvarán. Köszönjük minden segítő kéznek! Ugyanakkor ügyeljünk, hogy minden a megfelelő helyére, és ne máshová kerüljön. A nagytemplom, a temető és környéke nem nyilvános, és nem is illegális személtalrakó hely!

Október 24-én, a vasárnap délutáni litánia keretében ünnepelesen újra megáldotta Scheller János ny. plébános a teljesen felújított alsófalui Mária kápolnát és a benne lévő képet. A felújítási munkálatokban segítségünkre voltak: téglapucolás: Jurasits Dénesné, Keschl Ferencné, Krojer Istvánné, Kurcz Imréné. Kőművesmunka: Milisits Ferenc, Skrapits József. Ácsmunka: Horváth András. Lakatosmunka: Filipovits József. Festés: Handler András. Burkolómunka: Skrapits Balázs, Skrapits Ferenc. Szegélykőlerakás: Horváth András, Horváth Krisztián, id. Skrapits János, ifj. Skrapits János. Építkezésben segítők: Filipovits Róbert, Geosits Vince, Skrapits László, Temmel Péter. Anyagbeszerzés: id. Takács Ferenc. Villany, víz stb. biztosítása: Horváth Zsolt. Anyagiakkal támogatták: Geosits Lajos, Skrapits Szilveszter, id. Takács Ferenc, Teklits Veronika, valamint az egyházközségi testület tagjai. A munkálatokat sokan figyelemmel kísérték, s az ott lakók szívesen kínálták a mesterembereket. Külön öröm volt, hogy mindenki önként sietett a nemes ügy megsegítésére. Az egész felújítást kézben tartotta és összefogta: Filipovits Imre. Isten fizesse meg valamennyi segítőnek fáradozását!

Végezetül szeretném még egyszer megköszönni annak a sok nagylelkű adományozónak az önzetlen segítségét, akik kivették részüket, s adakoztak az árvízkárosultak után most a vörös izzappal előtört honfitársaink megsegítésére. Szentpéterfáról 409 000 Ft-ot utalhattunk át, a plébániához tartozó 6 községből pedig összesen 1 056 000 Ft-ot jutattunk el az itt élők jóvoltából Devecserre és Kolontárra.

Köszönöm a bajba jutottak nevében is az együttérző összefogást! Isten fizesse meg sokszorosan!

Tamás atya

A TETTEK MEZEJÉN

Az Ökumenikus Ifjúsági Iroda 2010. október 15-17. között 72 órás közhasznú, szociális és környezetvédelmi projektet szervezett fiataloknak. Tamás atya, Skrapits Péter segítő közreműködésével mozgósította a fiatalokat Szentpéterfán, ahol két napon át dolgoztak.

15-én, pénteken délután szemetet szedtek a temető környékén, s eljuttattak egészen Erdőházáig. Az erdőben is volt mit összegyűjteni – többek között még zuhanyrózsát is –, de amit a temető környékén tapasztaltak, az felháborította őket. Szörnyűlködve látták, hogy a falu felnőtt lakossága mit hordott ki a megszentelt hely köré, pl. állattetek, belsőszék műanyag zsákban, koszos ruhák, pelenkák, gumikerekek és rengeteg üveg, cserép, mécses stb.

Hát hogyan tiszteljük a halottainkat, ha körberakjuk a nyughelyüket förtelmes szeméttel? A környezet tisztelétét már csak csendben merjük megemlíteni. Milyen lélekkel rakják le ezek az emberek a hulladékat? Nem gondolnak arra, hogy valamikor majd ők is az általuk „körbedíszített” helyen fognak nyugodni? Csak az fontos, hogy lakásuk és házuk környéke rendben legyen, a többi nem számít? Eközben a lelkiük szemetes, a szívük tisztátalan marad: nem érdekli őket, mert ez nem látszik... s hogy milyen „példát” mutatnak az ifjúságnak, az sem.

16-án, szombaton kellemesebb volt a feladat. Gereblyékkel, söprűkkel felszerelve kerékpároztak lelkesen a plébánia felé. Onnan rajzottak aztán ki, és idős, rászoruló embereknél szedték össze az avar, rakták be a fát, söpörték az udvart, az utcát. Ez volt ám a nekik való feladat, mert átérzheték a másokon való segítség örömét. A szemétszedés megerősítette őket abban, hogy felnőtt korukban ne vigyék a szemetet tilos helyre, és a hulladékot szelektíven rakják a konténerekbe.

„Szemét-ügyben” is jó lenne a nyugati gondolkodást és gyakorlatot követni!

Faluvégén áll a szentkép, Szűz Mária képe,
Dal és illat lengi körül, s túlvilági béke.
Boldogasszony, Szűz Mária, ő az Isten anyja,
Kis Jézuskát az ölében szeretettel tartja.
Beteg, árva, elhagyatott, leborul előtte,
S könnyebbülve új reménnyel távozik el tőle.
Talál nála vigasztalást minden szerencsétlen,
Könyörög ő mindenkiért itt, a faluvégén.

U KOLO

Jesen stiže dunjo moja... ova klasična tamburaška jačka mi pada napamet kad pogledam van na oblok. Magla se razvlikla, žute i barnaste liske nosi vitar po dvoru. U vakovo suro jutro je oš lipše spomenut se najzat na litnje dane, otkud ću i ja začet kroniku Hrvatskoga kulturnoga društva.

Zadnji nastup o kojem sam pisal je 19. bil u Plajgoru, kadi se dičaki najvjerojatnije nisu dost izmučili, kad su drugi dan oš volje imali za labdanje na selskom turniru u malom nogometu. Drugi vikend smo u Nádasd bili pozvani na dan sela, kadi smo s ednim kraćim programom zabavljali publiku. Za dva dane, 28. su petimi iz grupe otputovali u Orfú, u ovolitašnji kolo tabor, da bi ojačali svoje tančoško znanje, i da bi se družili s drugimi hrvatskimi folklorashi iz orsaga.

Morali su se paščit domon, kad svaka pomoć nam je potrebna bila pri organiziranju šestoga Petno festivala, kojega smo i ovo lito u dvoru kulturnoga doma priredili. Vrime je hvala Bogu na našoj strani bilo, tako da smo lipe dvi dane proveli skupa s svim onima koji su došli. Al ne morem obastat da ne velim da nažalost zopet su u većini bili oni koji nisu došli, oš i na nediljni kulturni program ne, koji je drugač za stunja bil. Ovde moram spomenut da smo po par liti zopet mogli pokazat ednu novu koreografiju, i to domaću, Petrovisku svadbu. Po glasi smo tako čuli da se čudamin vidlo, i ufamo se da je tanac dost dobro najzat dal čut domaće svadbe. Na sridini miseca smo na dva Hrvatska dana bili pozvani. Prvi je 11. bil u Sombatelu, na glavnom placu, kadi se i toga vikenda dost ljudi sabralo, i koji su dost dugo ostali i kasnije, kad je ur Pinka Band guslal na pozornici. Za tajdan dan kasnije je pak Bük bil glasan od hrvatske riči i mužike, k kojemu smo i mi dodali s našim nastupom. Na kraju miseca smo na edan drugačkov događaj bili pozvani, i to na srebrnu svadbu naših vjernih folklorash, na 25. jubilej Nuše i Jožija. U ime ciloga društva im oš ednoč gratuliramo, i ujedno se zahvaljujemo da vuliko lit stoju polag hrvatske kulture u Petrovom Selu, da s njevim marljivim radom peldu kažu i mlađim generacijama.

U augustu smo tri nastupe imali, sve na vugarski mista. To je nek zato važno spomenut, kad se nek tot more zaistinu mirit kako je interesantno što dilamo, kako drugi mislu o našoj kulturi. U Kercaszomuru smo 8. a u Bajánsenyi 15. ovu našu bogatu i šaroliku kulturu prezentirali i mirno morem reć s velikim uspjehom. Kvizno se jako vidi tim ljudima što od nas vidu na pozornici, kad nas svako lito zovu na njeve priredbe. Na veliku svetačnost

Želizne županije smo isto bili pozvani 20. augustuša, kad se u Sombatelskom Škanzenu svečevalo 1000 litnji jubilej varmeđe. HKD Gradišće je predstavljalo sve manjine koje ovde živu u našim krajevima.

U septembru nek edan događaj moram spomenut, nastup u Sombatelu na danu naše male regije (kistérség) kadi smo skupa s htily Ljubičicami zabavljat zainteresirane, ali na žalost ta dan je tako ločesto bilo vrime da je publike edva bilo pred pozornicom.

Ne tako u Velemu 9. oktobera na Festivalu kostanjov, kadi se u prekrasnom vrimenu gor ni moglo hodit po glavnoj vulici zavol mnoštva ljudi. Tot smo dva put pokazali program od pol vure, padlje na vuličnoj pozornici a zatim u dvoru na velikoj. I doklje smo se preoblikli, zapokali i zadnju kupicu vina ispili zaškurilo se objamila nas je jesenska zima.

aha

Nincs már olyan messze,
Mikor valóra válik egy álom.
Mikor eltekintesz a messzeségbe,
És előnt az izgalom.
Akkor nem lesz benned kétség,
Tudod, útra kell kelned.
Vándor lelked várja a nagy kékség,
Tudod, ezt kell tenned.
Eljön majd az a pillanat,
Búcsú nélkül lépsz az útra.
Csak egy apró mosolyt kaphat,
Aki rád gondolna.
Magával ránt majd egy erő,
Ami magához láncol.
Rád tapad, mint egy szeplő,
És a lelkeddel táncol.
Talán sosem térsz vissza,
Talán nem is szeretnél.
Hisz a sorsod meg van írva,
És ígéretet is tettél.
Tele lesz az út buktatókkal,
Semmit sem ígérhet.
De vágyakkal, álmokkal,
Egy szép életet teremthet.

Iszak Péter

A Ljubičica kórus hírei

Sok évvel ezelőtt megfogadtuk, hogy nyaranta a kórusunk nem vállal szereplést, a nyaralások miatt. Ezért a PETNO-n szoktunk a vakáció előtt utoljára fellépni. Idén kissé másképpen alakultak a dolgaink, nyárra is fogadtunk el – számunkra jól megindokolható okok miatt – meghívásokat.

Július 4-én a PETNO folklórdélutánján énekeltünk Szentpéterfán, 11-én Szombathelyen a helyi horvát kisebbségi önkormányzat Fő téri rendezvényén szerepeltünk, 17-én pedig Bükön, a horvát esten léptünk fel. Az utóbbi helyszínen például csak nyolcan álltunk a színpadra, de nem akartuk visszamondani a meghívást, mert rendezőként már megtapasztaltuk, milyen kellemetlen mindkét fél részére az ilyesmi.

Július 31-én *Timár Józsi* és *Nuša* tiszteletére énekeltünk a tamburazenekar közreműködésével a 25. házassági évfordulójukat ünneplő misén, illetve mulattunk minden résztvevővel az ezüstlakodalomban.

Az augusztus pihenéssel telt el, majd szeptember 4-én ismét Szombathelyen jártunk. A Fő téren megrendezett Kistérségi Forगतag keretében léptünk fel a táncosokkal és a zenészekkel együtt, Szentpéterfát képviselve. Igen hűvös időben, zuhogó esőben, ezért szinte üres nézőtér előtt. De egy odatévedt főiskolai csoport – nem törődve a zord idővel – „földobta” a színpad előtt a hangulatot.

Október 2-án a szombathelyi Szent Cecília kórus vendégei voltunk a Kisfaludy utcai színpadon. A tamburásokkal együtt horvát népdalokat énekeltünk. Ezúttal a zenész fiúk önálló együttesként is felléptek, nagy sikert aratva a zenésdalos produkciójukkal.

10-én „lazább” feladatunk volt: a szüreti felvétel részesei lehettek azok a társaink, akiknek kedve volt maskarába öltözni.

Hogy egy vasárnapunk se maradjon program nélkül, 17-én következett a hagyományos őszi folklórdélutánunk a kultúrházban. A helyi énekkar, táncscsoport és tamburazenekar éves együttes bemutatkozása mellett idén vidám jelenetet is láthattak / hallhattak nézőink négy fiatal (*Iszak Zsófia*, *Skrapits Klaudia*, *Hoós Bálint* és *Papp Tamás*) előadásában, aktuális témákat felsorakoztatva, sok nevetésre készítette mindenkit. *Timárné Skrapits Annának* köszönjük a produkciót. Vendégünk ezúttal a Szent Cecília kórus volt, amelynek tagjai javarészt szentpéterfai származásúak. Szép horvát népdalokat énekeltek, igényes előadásban. Másik meghívottunk, az eberauai vegyeskar sorozatos megbetegedések miatt sajnálatunkra lemondta a fellépést. Örömről viszont a kórus 4 tagja nézőként részese volt a délutánnak.

Énekkarunk történetének jelentős állomása volt ez a vasárnap: akárcsak egy éve a táncosok, *Móricz Mária* fáradságot nem ismerő munkájának köszönhetően idén mi is új formaruhában léphettünk fel. A pályázatokon elnyert pénzeknek hála, immáron három öltözetet váltogathatunk, attól függően, milyen jellegű a szereplés. És azok gyakoriságát nézve nem is túlzás a három rend ruha.

Kocsis Jolán karvezető

A MUNDÉR (NOŠNJA) BECSÜLETÉT VÉDVE...

A csoportok vezetőiként és tagjaiként úgy gondoljuk, hogy az énekkar új ruhája kapcsán itt van az ideje és ebben az újságban a helye annak, hogy mindenki számára világossá tegyük a következőket.

Nem a falu pénzén (pl. kommunális adóból) készítetik a csoportok a ruháikat és a cipőiket, vásárolják a hangszereiket, utaznak szerepelni. Mindenre pályázunk, egy témában néha többször is. A pályázaton nyert összegeket csak a pályázott célra költethetjük el, és minden fillérről határidőre, számlákkal igazolva, el kell számolnunk a pályázat kiúrójának, amely megyei vagy országos szervezet.

A helyi önkormányzat a nehéz gazdasági helyzet miatt évek óta nem tudja pénzzel támogatni a csoportokat. Segíteni úgy tud nekünk, hogy térítésmentesen biztosítja az együtteseknek a próbák és a fellépések helyszínét. Ezt köszönjük is, hiszen tevékenységünk közügynek számít: az óvodával, az iskolával és az egyházzal karöltve őrizzük őseinktől örökölt horvát anyanyelvünket, ápoljuk a nemzetiségi dal-, zene- és táncgyagyományokat, erősítve mindezekkel a horvát identitástudatot.

A csoportvezetők a munkájukért nem kapnak semmilyen díjazást. Ez nem panasz, csak egyszerű tényközlés.

A csoportok tagjai – ha még nem keresnek, akkor a szülei – gyakran a saját zsebükbe nyúlva biztosítják egy-egy szereplésre az utazás költségeit vagy itthon a vendéglátást.

Lehet, hogy ez az írás némely szentpéterfaiban visszatetszést kelt, de végre reagálni akartunk azokra a megnyilvánulásokra,

amelyek itt-ott elhangzanak: „ezek” a falu pénzét költik; csak szórakoznak; csak zenélni, énekelni, táncolni, színjátszani tudnak stb.

De ők belegendoltak-e valaha abba, hogy a mi kis községünk „ezek” közreműködésével milyen gazdag kulturális életet él? És hogy még három tánczenekarunk is van? Hát akkor miért fitymálják azt, amit más települések irigyelnek tőlünk? És éppen a kritikusaink, sőt támadóink nem jöttek el még egyszer sem megnézni egyetlen műsort sem, nem vettek részt még egyetlen rendezvényen (pl. PETNO, alapítványi bál) sem. Vannak, akik még a gyerekeik szereplésére sem kíváncsiak... És pont ők arra sem gondolnak, hogy egy-egy sikeres fellépést – és uram bocsá’, utána a bankettet – mennyi próba és munka előzi meg. Néha bizony nehéz otthonról elindulni az esti próbákra, főleg ha esik az eső, ha fúj a szél, s az arcunkba csapja a havat, s ha fáradtak vagyunk a napi munka után... s ráadásul nem meleg próbaterem vár bennünket. Mégis, megy mindenki, mert ezt vállalta. Mert szereti csinálni. Mert öröm a közös munka. Mert másoknak is örömet tud szerezni.

Igazságos, jobbitó szándékú kritikát természetesen elfogadunk. De ha csak ellenszenvből támadnak bennünket, és nem jönnek el a rendezvényekre – hallottuk már azt is: nem egy oldalon állunk – ez egyszerűen érthetetlen és nevetséges!

Végezetül tisztelettel kérjük: aki nem kíváncsi a csoportok munkájára; aki nem tudja, mit miért, miből, hogyan szerzünk be; aki egy jó szóval sem tudja támogatni a tevékenységünket, az legalább ne bántson bennünket! Köszönjük.

A faluban működő csoportok vezetői és tagjai

Egyszer fent, egyszer lent

Ez az ős eddig nem a sikerekről szól. Persze nagyjából erre számítottunk, amikor nekifutottunk a 2010/2011-es idénynek. A nyáron *Varga András* – nagy bánatunkra – befejezte a futballt. *Barilovits Zoltán*, kisebb-nagyobb sérülései miatt, hasonlóképpen döntött. *Teklits Péter*, arra hivatkozva, hogy kevés játéklehetőséget kap, szintén távozott a csapattól. Sajnos késik a sérüléséből lábadozó *Tóth Attila* (bokatörés), illetve *Csatár Miklós* (térszalagszakadás) visszatérése is. Jelen pillanatban úgy néz ki, hogy mindketten csak a tavasszal léphetnek pályára. *Geosits István* az utolsó edzőmeccsen bokaszalagszakadást szenvedett, így ő sem játszhatott az ősszel. Továbbá különböző okok – családi, munkahelyi problémák, sérülések – miatt több alapember számos meccset kihagyott. Amikor ezeket a sorokat írom, 11 forduló van mögöttünk. Számításaim szerint háromszor is éppen hogy ki tudtunk állni – minimális, 11 fős létszámmal. A szűk keretünk miatt sok hétközi edzés is elmaradt. Hiszen ha három-négy ember nem ért rá, már nem is volt értelme a tréningnek. Sajnos az ifiből sem tudjuk feltölteni a keretet, ugyanis – főleg idegenben – ők is rendre létszámproblémákkal küzdenek. Talán két-három mérkőzésnek tudtunk nekifutni ugyanazzal az összeállítással. Nem szerencsés, ha valakinek minden meccsen más posztot kell játszania. A szűk keretünk nem teszi lehetővé azt sem, hogy egy-egy gyengébb formában lévő játékos a padra üljön.

Mivel tudtuk, milyen gondjaink lesznek, nem is tűztünk ki teljesíthetetlen célt. Úgy gondoltuk, hogy a hetedik-nyolcadik helyre még ilyen megroggyant állapotban is beérhetünk az őszi idény végére. Aztán kiegészülve a visszatérőkkel, egy jó

téli alapozással a hátunk mögött, a jó eredmény reményében ugorhatunk neki a tavasznak. Ahogyan tavaly feldolgoztuk a sikereket, úgy most sem okozhatnak gondot a gyengébb eredmények – még senki nem lett öngyilkos közülünk, és a sört is meg tudjuk inni egy-egy vesztés meccs után, vagyis a csapategységgel nincsen gond... Tavaly együtt szereztünk ezüstérmét, idén együtt fogunk kimászni a gödörből. Egyszer fent, egyszer lent. Azért az érdekes kérdés: mi is számít eredménytelenségnek? Néhány éve például a közönség nagy része sikerként könyvelte volna el, ha biztos középcsapat vagyunk. Ma már ez kevés. Persze nincs ezzel semmi gond, hiszen mi tettük magásra a mércét.

Más oldalról megközelítve a csapat dolgait viszont igenis sikeresek vagyunk. A Vas Megyei Labdarúgó Szövetségtől ebben az évben 25, majd 75 ezer forintot kaptunk felszerelés-vásárlásra. A megyei közgyűlés által kiírt pályázaton 80 ezer forintot nyertünk, szintén felszerelésre. A Nemzeti Civil Alap-program működési költségeire kiírt pályázatán – főként *Patakiné Jurasits Bea* segítségével köszönhetően – 250 ezer forintra tettünk szert. Az Arany Ászoktól egy komplett garnitúra felszerelést kaptunk szponzori támogatásként. Továbbá egészen szép pénz jött össze az adók egy százalékából – köszönet mindenkinek, aki ránk gondolt. Az egyesületünk tehát működőképesnek tűnik.

Végezetül meg kell köszönnöm leköszönő polgármesterünk, *Kohuth Miklós* elmúlt esztendőben nyújtott támogatását. Az ő segítségével is kellett ahhoz, hogy a Szentpéterfai SE ma már egy rendezett körülmények között működő, sokak által irigyelt klubnak számítson. A közönségtől pedig türelmet kérünk, jelen pillanatban erre képes a csapat. Előbb-utóbb rendezni fogjuk a sorainkat.

Srdačno Vas pozivamo na 20. jubilej
IGROKAZAČKOGA DRUŠTVA
PETROVOGA SELA
6-7. novembra 2010.
u petroviski kulturni dom

A SZENTPÉTERFAI SZÍNJÁTSZÓ KÖR
2010. november 6-án ünnepli
fennállásának 20. évfordulóját,
melyre szeretettel vár minden érdeklődőt

POZINVNICA
MEGHÍVÓ

PROGRAM:

16.00 – Otvaranje izložbe
18.00 – Pozdravne riči, predstave
Nastupaju:
HRVATSKA ČITAONICA – HERCEGOVAC,
KAZALIŠNA GRUPA – HRVATSKI ŽIDAN,
DUGAVA – PINKOVAC,
IGROKAZAČKO DRUŠTVO,
PETROVO SELO
22.00 – Bal
Muzika: PINKICA

PROGRAM:

16.00 – Az emlékkiállítás megnyitója
18.00 – Köszöntések, rövid előadások
Fellépnek az alábbi
színjátszó csoportok:
HERCEGOVAC,
HORVÁTSZIDÁNY,
GÜTTENBACH (PINKOVAC),
SZENTPÉTERFA
22.00 – Bál
Zene: PINKICA

Petroviski glasnik • Szentpéterfai Hírmondó • Kisebbségi önkormányzati lap • Megjelenik negyedévente
Felelős kiadó: Horvát Kisebbségi Önkormányzat Szentpéterfa • Felelős szerkesztő: Vujčić Mária
Munkatársak: Vujčić Mária, Vujčić Zoran • Nyomda: Croatica Kiadó, Budapest
Lapzártá: 2010. október 27.